

*Naturskyddsföreningen i Kristianstad
och Bromölla*

Årsberättelse för år 2014

Martorn på Julebodastranden

Naturskyddsföreningen i Kristianstads styrelse redogör härmed för föreningens 93:e verksamhetsår:

Styrelsen har bestått av följande personer:

Valda för 2014

Ordförande Christer Neideman *Kassör* Agnetha Björklund

Övriga styrelseledamöter

Valda för år 2014

Lars Jonsson
Virginija Kulikauskaite
Anders Sigfridsson
Anna Stenberg

Valda för år 2014-2015

Barbro Ahlner
Karin Bergendal
Mikael Ulvholt

Revisorer

Glen Nilsson
Bertil Troberg

Revisorssuppleanter

Sven Birkedal
Lennart Arvidsson

Valberedning

John Nordkvist, Lars Jonsson och Jan Linder

Funktioner inom styrelsen

<i>Vice ordförande</i>	Anna Stenberg
<i>Sekreterare</i>	Anders Sigfridsson
<i>Postmottagare</i>	Christer Neideman
<i>Medlemsregister</i>	Agnetha Björklund
<i>Utbildningsledare</i>	Karin Bergendal

Foto: Aina Bjerstedt

MEDLEMSSTATISTIK

Vid årsskiftet uppgick antalet medlemmar i föreningen till 1 553, varav 905 fullbetalande, 642 familjemedlemmar och 2 ständiga medlemmar.

Agnetha Björklund

EKONOMI

Det betydande underskottet, styrelsen hade budgeterat, uteblev. Detta beroende dels på att 6 000 kronor, av utgifterna från Fas 3-projektet, återgick till föreningen. Dels på att kostnaderna för medlemsaktiviteterna blev lägre än väntat. Istället utgjordes resultatet av ett blygsamt överskott 239,83 kronor. Medlemsåterbäringen uppgick till 21 100 kronor, vilket skiljer sig obetydligt från föregående år. Kristianstad kommun bidrog även detta år med 4 000 kronor. Dessutom har gåvor på sammanlagt 2 700 kronor inkommit till Naturvårdsfonden.

Agnetha Björklund

STUDIECIRKLAR i samarbete med Studieförbundet

Floravårdsgruppen har som vanligt träffats regelbundet i studiecirkelform.

Studiecirkel i grodkunskap:

Första kvällen var vi inomhus. Professor Johan Elmberg presenterade Sveriges 13 groddjur med fina bilder, för att vi skulle få en chans att lära oss att känna igen dem. Vår kursledare, Claes G. Bengtsson, chockade väl några av oss med infon att exkursionerna skulle bli mycket sena söndagskvällar, men ingen av oss backade, inte ens 9-åriga Manfred eller hans mamma.

Större vattensalamander, foto: Aina Bjerstedt

Högaborg den 6e april. Kursens första exkursion gick till Högaborg, SO om Tomelilla. Vi hade tur med vädret, som var ovanligt mildt. Vanliga paddor fanns här i mängd, men vi såg också flera salamandrar av båda arterna. En hane med väldigt stilig ryggfena hittade vi i gräset.

Lövgrodor, den 27e april. Ett strålande väder lockade ut de flesta av oss i mycket god tid till P-platsen Ö om Svabesholm, där slånen blommade vackert. Med oss hade vi Per Nyström, som vet det mesta om grodor och som kunde berätta mycket för oss. (Per är en av författarna till vår kursbok) Flera mindre vattensalamandrar simmade omkring i dammen. Först såg vi inga grodor, men däremot tre mycket karaktäristiska klumpar, nämligen slemmet som blivit kvar när **långbensgrodans** yngel kläckts och som sedan flutit upp till ytan och blivit alldeles grönt. I väntan på grodorna kollade vi på växter ; kabbeleka, ängsbräsma och Sankte Pers nycklar. Vi hörde näktergalen sjunga och det var premiär för i år, för oss alla. Exakt kl. 21.00 satte **lövgrodorna** igång att kväka. Häftigt ! Häftigast var ändå att se dem på riktigt nära håll. Vi såg t.o.m. en brun lövgroda, vilket är väldigt ovanligt

Åhus, den 11 maj. Vi samlades vid **Sånnarna**, dvs. Sandmarkerna V om Åhus, i hopp om att se strandpaddor. Några strandpaddor såg vi inte, men kvällen var ändå väldigt givande. Professor Elmberg berättade bl.a. om hur man inventerar groddjur. Claes hade plockat vilda örter, bl.a. vitplister och serverade oss en gryta med värmande och god soppa.

Limhamns kalkbrott den 11 maj. Vi mötte kommunekolog Mats Wirén S om Limhamns kalkbrott. Det är en mäktig känsla att kolla på brottet uppifrån. Känslan där nere är annorlunda, men inte mindre mäktig. Mats berättade förstås om groddjur, men även om brottets övriga djur, t.ex. om en ensam berguv som har bosatt sig här och som hoar året runt. Han kallas Uven av de kringboende. Vi såg honom sitta inne i sitt cementrör. I brottet finns mycket rovfågel, bl.a. kärrhök och sparvhök. Här finns sothöns, gravänder, flera arter av fladdermöss, m.m. Mats berättade också om industrin och geologin. Avlagringarna är ca 65 milj. år gamla. I dem hittar man små hajtänder och sjöborrar. Limhamnskalken är av absolut bästa kvalitet, men det är för mycket flinta och kisel insprängd i den. Det gör utvinningen alltför dyrbar och därför lades brottet ner 1996. Området är 1300 * 800 m och är 70 m djupt. Några djupa dammar fixades under kriget, som dricksvattensreserv. I dessa 10 m djupa dammar trivs inte den grönfläckiga paddan. Den vill ha grunt vatten. Vi traskade iväg, med stränga order från Mats, att hålla oss borta från kanten av de 20 m höga branterna. I dammen längst bort i SO fick vi se romsträng som troligen var lagd dagen innan, - men paddan själv såg vi inte där. I en minidamm precis nedanför en skrämmande brant fångade Mats en grönfläckig padda, som vi kunde titta närmre på. Vi körde sedan ut till Bunkeflo Ängar och där fanns en grönfläckig padda på bra fotoavstånd. Vilken kväll!

Tack Claes för att du fixade detta unika besök och Mats för din fantastiska guidning.

Aina Bjerstedt

FÖREDRAG, EXKURSIONER m.m.

Örndag i Tosteberga söndagen 26 januari

Det hade precis blivit riktig vinter med is och lite snö och den elfte örndagen till ära blåste det också en frisk östanvind. Vi fick alltså söka lä bakom sjöbodarna för att kunna njuta av de ganska många havsörnar som besökte matningsplatsen. Som mest inräknades 19 havsörnar och antalet besökare uppskattades till 125. Iskanten låg i höjd med hamnen och utanför den låg gräsänder, knipor och några salskrakar. Den flitige observatören Evert Valfridsson såg också förbiflygande starar och en sånglärka. Som vanligt berättade örnmataren Lars Jarnemo med assistans av Nils Waldemarsson från Fågelklubben och Christer Neideman från Naturskyddsföreningen om örnarna. Havsörnarna var akut utrotningshotade när matningen började på 1970-talet och har idag ökat så att till och med i Skåne finns ca 25 örnpar.

Christer Neideman

Örnbuss söndagen 2 februari

De cirka trettio deltagarna gynnades av milt och vindstilla väder, men isen låg minst en kilometer ut. Vid Tostebergaåteln fanns ett tiotal havsörnar och ute vid iskanten fanns ytterligare några. Diset gjorde det svårt att se färgerna på örnarnas fjäderdräkt, men vi kunde bara urskilja mörkbruna ungfåglar. Någon av örnarna var klart mindre och kunde alltså bestämmas som hane.

Efter att ha inmundigat byalagets fika och grillade korv begav vi oss söderut mot Landön. Här sken solen och tusentals viggas, knipor och andra sjöfåglar låg utanför iskanten. På öarna upptäcktes några havsörnar och snart kunde vi räkna in åtta örnar varav de två sista var vitstjärtade gamla fåglar, som också flera gånger lät höra sitt kraftiga läte. Sammanlagt såg vi alltså cirka tjugo havsörnar!

Christer Neideman

Årsmöte och föredrag om Shetland onsdagen 5 mars

Mötet började med en tyst minut för Torgny Rosvall, som nyss avlidit. Torgny har varit kassör i föreningen och var en av de drivande krafterna i Floravårdsgruppen. Vid årsmötet konstaterades att medlemsantalet ökat marginellt till 1469 medlemmar. Ekonomin är god, år 2013 gav ett överskott om 8223 kr.

Lunnefågel

Efter själva årsmötet berättade Christer Neideman om Shetlandsöarnas natur och fågelliv. Öarna koloniserades av vikingarna och det används fortfarande en hel del fornnordiska ord och många av fåglarna har lokala namn t ex heter silvertärnan tirrik och storlabben bonxie. Öarna har många smala vikar och fågelberg och saknar på grund av klimatet och betetrycket i stort sett skog.

Christer Neideman

Trankvällar

Årets trankvällar skall egentligen börja den 22 mars. Men våren var tidig och därför begav sig Evert Valfridsson redan den 7 mars till Pulken dit ca 200 tranor anlät. Nästa dag sågs 390 och den 11 mars 900 stycken och den 12 hela 1900 ex. Den 20 mars fanns ca 5000 tranor på plats och den 23 fanns 6500 ex och maximum 6800 ex nåddes den 27 mars. Därefter började antalet tranor minska. Vid månadsskiftet konstaterades att 8000 mänskliga besökare besökt utemuseet Pulken för att titta på tranorna under mars månad!

Tranbuss lördagen 5 april

Även i denna buss var cirka trettio deltagare under ledning av Christer Neideman, Naturskyddsföreningen, Evert Valfridsson, Fågelklubben och Sussie Söderlundh, naturum Vattenriket. Vi stannade först vid storkbona i Viby, där storkarna redan börjat ruva sina ägg. I Härnestad såg vi också storkar på sina bon. Vid Pulken fanns fortfarande ca 1500 tranor som var utspridda på betesmarken och i våtmarkerna framför tornet. En av tranorna hade färgringar: röd-röd-blå och gul-vit-gul. Via Sussies dator kunde vi snabbt få reda på att den var märkt i Norge och hade varit vid Pulken sedan den 28 mars. Det fanns mycket annat att titta på: många gravänder,

några bläsgäss och enkelbeckasiner samt överflygande glador. Vid hemfärden passerades det nyaste storkhägnet i Hovby och vi kunde konstatera att några av de nyss utsläppta storkarna stod på sina boplattformar.

Christer Neideman

Röjning i Gyetorpskärret lördagen 12 april

Det var perfekt vårväder när fem tappra röjare samlades i Gyetorp. Blåsippor och desmeknopp blommade i hasselskogen och gullvivorna började visa upp sina blommor lite smått. Vi röjde i kanten av kärret och eftersom Mikael Ulvholt använde föreningens röjsåg, så blev det en hel del gjort. Det finns dock mycket kvar att göra eftersom buskarnas växtkraft är god. Vi passade också på att grilla korv på glöden från brasan, och njuta av det fina vårvädret.

Christer Neideman

Klädbytdag på Barbacka lördagen 12 april

Årets Klädbytdag i Kristianstad den 12 april blev succé - 540 plagg bytte ägare denna strålande vårdag! Över 100 personer nappade på idén att förnya sin garderob på ett miljösmart och billigt sätt. Max 5 hela och rena plagg lämnades in på Kulturhuset Barbacka kl 12-13 i utbyte mot lika många klädkuponger. Sedan kunde man titta på Ferenc Angyals slipsutställning, få tips av Maja Lind på nya användningssätt för uttjänta kläder eller avnjuta en ekologisk fika i solen innan det var dags att fynda bland de inlämnade kläderna. Tre personer som lämnade kläder vann även en vår-make up hos Hälsa & Helhet som fanns på plats. Kön ringlade lång på Barbackas innergård i väntan på att dörrarna skulle slås upp och bytet kunde börja kl 14. Många var väldigt nöjda när de botaniserat färdigt bland kläderna och kunde lämna lokalen med sina nya fynd. Det som bara hängde och tog plats i någons garderob blev nya favoritplagget för någon annan! Många organisationer, föreningar och privatpersoner var med och hjälpte till och gjorde dagen möjlig. Stort tack till alla er som ställde upp och till alla som kom och bytte kläder med varandra. Hoppas vi ses igen nästa år!

Sussie Söderlundh

Öppet hus i Åsumtornet söndagen 20 april

Tillsammans med Fågelklubben hade vi öppet hus i det nyrenoverade fågeltornet vid Norra Åsum under påskdagens förmiddag. Ca 25 personer besökte tornet i det soliga och varma vårvädret. Tyvärr var det klen med vadare och änder på strandängen. Men vi kunde glädja oss åt synen av jagande brun kärrhök, fiskgjuse och havsörn över vassarna och sjön. Som ett minne av vintern satt en varfågel ute i videbuskarna. I den största vattensamlingen i ”den blå bården” dök en smådopping efter småkryp. Evert Valfridsson lyckades räkna in 42 fågelarter under förmiddagen.

Floravandring vid Bjära måndagen 5 maj

Ett tiotal intresserade träffades vid Bjära naturreservat för att beskåda vårfloran under Kjell-Arne Olssons ledning. Bjära naturreservat bildades 1966 och är beläget på Linderödsåsen, norr om Linderöd. I de centrala delarna syns resterna av två gamla diabasbrott som var igång under 1930- och 40-talet. Det är det kalkrika mineralet diabas som trängt upp i den magra graniten som gett området dess rika fältskikt. Tyvärr visade sig att vi var några veckor för sent eller rättare sagt så är våren några veckor tidig. Vi vandrade dock igenom området som på sina ställen är ganska igenväxt och hittade bland annat lund- och slakstarr, lund- och skogsviol, stinksyska och vårärt. Vi hittade

även några så gott som överblommade exemplar av hålnunneört. Mot slutet av vandringen tyckte nog några vildsvin som legat gömda, att vi hade blivit lite för närgångna för de brakade iväg genom snåren och flydde bort från oss. En trevlig vandring som avslutades med fika och på fikaplatsen hittade vi en ärtväxt som vi inte lyckades sätta namn på.

Mikael Ulvholt

Lunchvandringar i Kristianstad

Under tre torsdagar i vår har närnaturguide Karin Bergendal haft tre korta lunchvandringar i Kristianstad. Jag hade förmånen att kunna delta i alla tre. Temat var Skulptur och natur. Karin har mycket god kunskap om växter och var påläst om skulpturerna.

24 april gick vi till Tivoliparkens södra del där vi fick bekanta oss med två konstverk av Åke Jönsson, ”Bönsyrsa” och ”Gallervägg”. Karin demonstrerade hur en bönsyrsa hoppar på och snabbt äter upp sitt byte. Vi tittade också på en nyutslagen lind och på skelört.

8 maj tittade vi på de två stora granitblock som ligger utanför C4-skolan. Eleverna kallar dem stenbananerna, men det riktiga namnet är ”Vägvisare”. Claes Hake är verkets skapare. Nästa skulptur var ”Kosmos” av Takashi Naraha utanför Länsstyrelsens huvudentré. På den råa diabasytan studerade vi både lavar och alger med förstoringsglas.

15 maj möttes vi norr om Centralskolan, där statyn ”Miraklet” av Anders Jönsson visar en enorm moderslycka. Vi fortsatte en bit norrut. Vi stannade vid grinden till en pampig trädgård med väldigt högresta pyramidekar, bakom den Wahlbergska stiftelsens första hyreshus. Ytterligare norrut tittade vi på en staty som föreställer makarna Wahlberg i tidstypiska kläder från början av 1900-talet. Den är gjord av Göran Hazelius.

Aina Bjerstedt

Vandring på Branthalla torsdagen 8 maj

Sexton personer (10 kvinnor och 6 män) trotsade de regntunga skyarna och blev rejält blöta först på slutet av vandringen. Solen fanns dock med så det blev en praktfull regnbåge.

Vi började med slänten vid samåkningsparkeringen där ädla och mindre ädla växter samsas. Det var gott om luddfingerört (rödlistad) och småfingerört, gullvivor, äppelros, tjärblomster, mandelblom, gråfibblor, grådådra, vildmorot m.m.

Sen fortsatte vi via fägatan och fick höra lite kulturhistoria nutid och dåtid in på de nyröjda naturbetesmarkerna som på 1950-talet var åker. Här går får och den lågväxta vegetationen är artfattig knippfryle , vårstarr, vårbrodd, kamäxing, majveronika, ängsviol, mandelblomma och tuktrade slån och hagtorn. Odlingsrösena tyder på det funnits annan markanvändning tidigare. Vi gick vidare på det svårfunna blå spåret in i biotopskyddet hasseldungen. Här fanns desmeknopp, blåsuga, St Pers nycklar, blå- och vitsippor m.m. Fikat intogs på hållarna och vi besåg jungfrulin, backsippor, sandmaskros, jungfrukam, sandkrassing m.m.

Återvägen gick via det som borde hetat Branthallavägen och fägatan. Vi förundrade oss över hur kreatur, mörker och ljus (nedhuggen granskog) och biltrafik kan förändra vegetationen. På fägatan blandas numera lundslok med vägtistel osv.

Barbro Ahlner

Afton vid Siesjön söndagen 18 maj

Trots regntunga skyar kom 15 personer (varav 9 kvinnor) till fågelexkursionen på Sölvesborgssidan av Siesjö. Ulrika Tollgren ledde oss ner till fågeltornet och snabbt hörde vi göken och såg brun kärrhök av båda könen. Vandringen gick på spängerna till fågeltorn nummer två. Sjön var tämligen tom enbart sothöna, gräsand, knölsvan, grågäss och skäggdoppingar visade sig. I vassen hördes rörsångare och en sävsparv visade sig i all sin prakt.

Regnet uteblev helt och sammanlagt räknades 40 arter in. Flertalet hörde vi bara och då mest gulspärv, gransångare, gärdsmyg och svarthätta.

Barbro Ahlner

Floravandring vid Mosslanda (Vä utmark) onsdagen 28 maj

Vid utsatt tid hade ca 20 personer samlats för att tillsammans med Anders Johansson undersöka försommarens flora på de kalkrika markerna. Området räddades från långt gångna soptippsplaner och har istället blivit riksintresse. Det var bland annat upptäckten av många olika orkidéarter som räddade denna gamla utmark med sin unika flora för eftervärlden.

Enligt programmet utlovades bl.a. göknycklar och granspira. Under vår vandring i området hittades en väldig massa växter men det var först när vi kom in i det ännu icke betade området som vi hittade den första göknyckeln. Några exemplar av Sankt Pers nycklar och Ljungfru Marie nycklar stod också där. Inom det icke betade området hittade vi även kattfot, vildlin och majviva plus en massa annat.

Det dröjde dock tills efter fikan när vi så sakta var på väg tillbaka som vi upptäckte den lilla granspiran och när vi väl hade sett en upptäcktes flera inom ett begränsat område. När vi var tillbaka vid bilarna konstaterades att vi sett minst 50 stycken olika mer eller mindre karaktärsarter för området.

Mikael Ulvholt

Flora och fåglar vid Äspet fredagen 30 maj

Femton personer samlades för att studera floran vid Snickarhakens strand. Christer Neideman berättade om de förhållandevis nybildade och näringsrika ”vita dynerna” med mycket naken sand och med strandråg och sandrör som karakteristiska, sandbindande arter. Flockfibblor var det också gott om även om de ännu inte blommade. Eftersom det var tidigt på växtsäsongen hittade vi annars bara några små exemplar av strandvial och saltarv. Längre in på de äldre och näringsfattigare ”gråa dynerna” dominerade gräset borsttåtel tillsammans med sandstarr som tillsammans med mossor börjar täcka sanden.

På vägen ut mot fågelskyddsområdet såg vi en liten tall vars bark var helt bortskavd av ett rådjur som fejat hornen. Vi hittade en del andra växter längs stigen, men när vi närmade oss den fågelrika lagunen (”Korran”) så började regnet tyvärr ösa ner.

Så blev vi bara fem som från fågeltornet kunde beskåda de talrika gravänder, skärfläckor, strandpipare mm som uppehöll sig framför tornet. Efter en stund tittade solen fram igen och vi fick också se en raritet – Evert Valfridsson från fågelklubben kunde visa oss en rastande smalnäbbad simsnäppa, som stannat till på sin väg mot fjällen.

Christer Neideman

Vandring i Herculesreservatet söndagen 1 juni

I perfekt försommarväder vandrade vi över ängsmarkerna med blommande höskallra, gökblomster och mycket annat. Vid Holmaspången förvånades vi över att videbuskarna saknade blad och såg döda ut. Vi fortsatte genom vassarna längs diket ut mot sjön medan vi lyssnade på kärrsångarnas vackra drillar och njöt av myntornas doft.

Efter fika vid tornet rundade vi Herculesdammarna, där vi beundrade ängsnycklarnas vackra färger, lyssnade på rördrommens basröst och såg ett par svarttärnor pila förbi.

Christer Neideman

Gösta Peper demonstrerar fladdermössens ekolodsläten

Naturnatt på Näsbyfält torsdagen 5 juni

Kvällens aktiviteter utspelades i området runt Näsbygård. Sussie Söderlundh som organiserat naturnatten hälsade ca 25 deltagare välkomna och lämnade över till Fågelklubbens representant Ulrika Tollgren. Ulrika berättade om den ringmärkning som görs i området och ledde oss sedan på stigarna runt gården för att lyssna på fågelsången. Vi hörde många olika arter men säregnast var den sällsynta flodsångarens maskinlika surrande.

När det mörknade berättade Gösta Peper om områdets fladdermöss och visade sedan hur man med hjälp av en fladdermusdetektor kan höra fladdermössens ekolod och bestämma vilken art det är.

När det blivit helmörkt tände Ola Magntorn en kvicksilverlampa mot ett uppspant lakan för att visa de nattfjärilar, som nattetid flyger runt och letar efter nektar och / eller fjärilar av motsatt kön. Vi tackar Sussie, Ulrika, Gösta och Ola för en lyckad naturnatt.

Christer Neideman

Floravandring i Gyetorp tisdagen 10 juni

Det var en perfekt sommarkväll med sol och värme och cirka 30 personer vandrade genom det försommargröna Gyetorpskärret. Christer Neideman visade de vackraste eller mest karakteristiska växterna. Flera orkideer blommade, vanligast var Jungfru Marie Nycklar. Men vi hittade också blommande brudsporre, ängsnycklar, ängsnattviol, flugblomster, honungsblomster samt en kärknipprot i knopp. Dessutom många andra rara växter t ex smörbollor, klasefibbla och kattfot.

Efter fiket gick vi tillbaka på Bromöllasidan där vi fick se och höra en rosenfink på nära håll och ett rådjur som inte tycktes bry sig om vår närvaro. Största strapatsen var den sista stättan, som delvis föll sönder när vi passerade.

Christer Neideman

Storkdag i Skånes Viby lördagen 14 juni

Sammanlagt ett femtiotal intresserade besökte årets storkdag i Viby, där Evert Valfridsson från Fågelklubben och Christer Neideman informerade om storkarna och storkprojektet.

Dagen till ära hade två främmande storkar hittat till Viby och visade upp sina färdigheter i segelflygning, medan de två häckande paren bevakade sina bon. Tyvärr hade ungarna på potatisladan dött på grund av ett häftigt regn. Däremot var de två ungarna på gårdsbutiken ovanligt stora och tränade redan sina vingar. När Leif Hansson skulle plocka ner dem för ringmärkning, blev den ene ungen rädd och trillade ur boet för att sedan glidflyga ner på gårdsplanen. Den kunde dock

lätt fångas in och båda ungarna fick sina ringar under flitigt fotograferande från åskådarna.

Christer Neideman

De vilda blommornas dag vid golfbanan i Åhus söndagen den 15 juni 2014.

Exkursionen gynnades av strålande väder, ca 22 grader, soligt och svag vind. 46 personer deltog, inklusive ledarna Kjell-Arne Olsson och Karin Hernborg. Först stannade vi vid ett näringsrikt ställe, där vi visades taggsallat, hamnsenap och gråbo. Vandringen fortsatte och vi visades busken som ger gojibär, bocktörne. Snart kom vi in i ett mycket näringsfattigt och torrt område, där vi fick se getväppling, duvvicker, hedblomster, gråfibbla, rotfibbla och blåmunk. En del av detta område hade plöjts för några år sedan, och där växte knylhavren tät, vilket var tvärtemot avsikten med åtgärden. Nämnas bör, att växtligheten var kraftigare än vanligt p.g.a. att det regnat ganska rikligt. Väddklinten hade nästan börjat blomma, och vi fick veta hur betydelsefull den var för det mycket sällsynta stortapetserbiet. Vi stannade vid några imponerande, upptill manshöga örter. Det var praktkungsljus, en växt som spritt sig från trädgårdar.

När den botaniska vandringen var slut, kom vi in på delen som var tipsrunda. Den hade tolv frågor om natur, golf och Åhus.

Vid tipsrundans slut bjöds deltagarna på grillad korv, kaffe eller te. Där kungjordes också resultatet av tipsrundan. Det visade sig att ingen hade tolv rätt, men fyra hade elva rätt.

Anders Sigfridsson

Getväppling

Floravandring vid Åhus trädesmarker måndagen den 30 juni 2014.

Floravandringen startade vid Blå Station, där drygt 25 personer samlades för att under Kjell-Arne Olssons ledning studera floran fr.a. på de områden som plöjts, trädorna. Vädret var behagligt, ca 18 grader, soligt och lite vind. Vi började med att titta på trädan på norra sidan om Flötövägen, där fjärrvärmeledningen grävdes ner för flera år sedan. Där kunde vi lära oss hur t.ex. getväppling, harklöver och sandvita ser ut, men vi såg också hur knylhavren började bli ganska dominerande. Vi gick sedan österut mot biltvätten, där vi såg flera åkerväddar, en del blåeld, några oxtungor och flera väddklintar. Lite bockrot, axveronika och backlök fick vi också se. Sedan vände vi norrut mot Åhmans, där det nu var tredje sommaren sedan marken plöjdes. Här var nu inte längre någon blåeld, som det innan varit så mycket av. Här var nu ganska mycket gräs, främst knylhavre, men också rödsvingel och rödven. En sällsynthet som vi såg, var sanddådra, nu död.

Så gick vi över väg 118 för att se närmare på den äldsta trädan, som i höstas plöjdes för andra gången. Här växte mycket rågvallmo, som inte längre blommade och också någon spikvallmo. Här växte också några riddarsporrar.

Så gick vi tillbaka mot Blå Station på cykelvägen söder om Flötövägen. När vi kommit tillbaka dit, var det dags för fika.

Anders Sigfridsson

Floravandring på Rinkaby skjutfält torsdagen den 17 juli 2014.

Ca 30 personer samlades på parkeringen vid skjutfältsgränsen vid Kolonivägen för att under Kjell-Arne Olssons ledning titta på floran på en liten del av skjutfältet. Vädret var underbart, ca 22 grader, svag vind och soligt.

Först gick vi in i tallskogen närmast parkeringen. Precis vid ingången stod ett praktkungsly, en art som spritts från trädgårdar och inte precis är typisk för skjutfältet. Alldeles intill såg vi vår första skogsknipprot (en orkidé), en art som vi kom att se ganska många av. Snart stötte vi på de för den här tallskogen typiska grönpyrola, björkpyrola, ögonpyrola och ryl, arter som minskat mycket i Åhustrakten p.g.a. villabebyggelsens expansion. Vi såg också några exemplar av den klorofyllösa tallörten.

Vi fortsatte åt nordost och kom ur tallskogen och ut på den öppna mark som kunde kallas sandstäpp, en vegetationstyp som numera är mycket sällsynt i hela Norden. Fortfarande blommade här någon enstaka pukvetepianta. Här blev vi visade växter som är speciella för sandstäpp, men som inte är så iögonfallande, som sandsvingel, tofsäxing och sandtimotej, det sista ett litet annuellt gräs, som nu var dött. Vi blev också visade vildtimotej, som dock ingalunda är inskränkt till sandstäpp. Här växte också sandvide, ett lågvuxet vide på här kanske fyra decimeters höjd. Vi visades också några döda grådådraplantor, en sällsynt liten ettårig växt.

Exkursionen avslutades med fika vid det i Sandlifes regi nyligen uppförda utemuséet.
Anders Sigfridsson

Nyskapad sandblotta i Gropahålets reservat

Floravandring vid nya sandblottor i Gropahålets naturreservat onsdagen den 6 augusti 2014.

Vandringen utgick från den strandnära parkeringen vid naturreservatet och leddes av Kjell-Arne Olsson. 25 personer deltog. Vädret var mycket behagligt, ca 22 grader, soligt och svag vind. Marken här i tallskogen på sanddynerna är fattig på näring och kalk, vilket gör att marken mest täcks av mossor och busklavar. Kjell-Arne visade oss döda exemplar av vårt minsta och mest kortlivade gräs, vårtåtel. Där växte också lite kruståtel och borsttåtel. Vi fick också se en tallört. Så kom vi fram till sandblottorna, som hade gjorts hösten 2013. Precis utanför sandblottorna såg vi några tallplantor som växt mycket i sommar. I själva sandblottorna var det inte mycket växter, men där var flera nu döda vårkorsörter samt borsttåtel som verkade trivas. Vi såg också lite sandrör.

Den sista delen av vandringen skedde på strandheden. Där fick vi se backtimjan, fältsippa (som förstås inte blommade), bockrot, stenros och en sandnejlika med en enda liten blomma.

Vandringen avslutades med fika på parkeringen.

Anders Sigfridsson

Insektssafari vid Haväng söndagen 17 augusti

Sandiga marker i södra Sverige har ett myllrande djur- och växtliv men många av sandmarkens arter är hotade då deras livsmiljö håller på att försvinna. Det är många faktorer som spelar in men den främsta är frånvaron av den så viktiga störningen som förut var naturlig. Markerna har odlats upp, planterats, exploaterats eller fått växa igen. Projektet Sand Life har som syfte att restaurera de sydsvenska sandmarkerna genom en rad olika åtgärder som att:

- gräva bort vresros
- ta bort träd och stubbar
- röja buskar och sly
- bränna bort gräs och gammal ljung
- gräva sandblottor

...resultatet förväntas bli en mosaik av bar sand och blommande örter där djur och växter trivs.

Inom projektet ingår även en del vandringar där allmänheten inbjuds att under sakkunnig ledning få träda in i insekternas spännande värld. Den 17 augusti träffas därför ett 20-tal nyfikna på parkeringen vid Haväng för att under Mikael Sörenssons ledning bli lotsade bland allt smått som flyger och kryper. Mikael startar redan på parkeringen med att gå ett varv med en s.k. slaghäv och fånga det som finns i snåren runt parkeringen. Det tar ett tag att gå igenom allt det som fångas, bl.a. gaddsteklar, bärfisar, spindlar och skalbaggar. Vi får lära oss att det tar en växt ca 10 min att producera ny nektar vilket förklarar varför en blomma kan besökas om och om igen. Efter ca 1,5 timme är vi dock klara på parkeringen och vandrar igenom grinden mot havet men kommer inte längre än till det stora trädet som står strax innanför grinden. Trädet har en del torra, döda delar vilket naturligtvis drar till sig flera insekter. Här kan man bl.a. finna steklar som lever på steklar som i sin tur lever på andra steklar. Efter ytterligare 0,5 timme går vi vidare och kommer över krönet så att man ser havet. Där viker vi av mot höger och Mikael dyker ned i en fårlort som visar sig innehålla en hel del intressant. Även i marken under själv lorten kan man gräva fram fynd. I luften ser vi en hel del fjärilar och trollsländor. På ett träd hittar vi häggspinnmal och fjärilslarver. Några yngre deltagare i gruppen har med sig egna håvar vilket de flitigt använder och serverar Mikael en del intressant fynd. Tiden går fort och Mikael ska vidare på nästa vandring så vi bryter vid 14-tiden och det passar rätt bra för det börjar regna så smått. En intressant och givande dag och man inser att om man bara stannar upp lite och börjar titta sig omkring lite noggrannare så dyker det upp en helt annan värld som är väldigt spännande.

Mikael Ulvholt

Framtidsveckan 26 -31 augusti

Föreningens bord i utställningstältet på Regionmuseets innergård

Framtidsveckan genomfördes av ideella föreningar tillsammans med kommunen och Regionmuseet. Här kan vi endast redogöra för de aktiviteter vi själva varit med och ordnat.

Tisdag 26 augusti: Sanna Dufbäck, Naturskyddsföreningen i Skåne, presenterade Naturskyddsföreningens material om energi för högstadiet: Energifallet.

Temakväll om hållbar tillväxt. Stellan Tengroth, civilingenjör och författare från Göteborg, berättade om tillväxtens gränser och konstaterade att evig tillväxt är omöjlig. För att minska miljöproblemen måste vi minska på transporter, slösa mindre och äta mindre kött.

Håkan Pihl, ekonom från Lunds Universitet, berättade om arbetet med en bok som undersöker hur de svenska miljö kvalitetsmålen fungerar. Arbetet är svårt delvis för att det inte finns en enda ansvarig myndighet. I stället är ”alla” ansvariga och det finns många olika tänkbara medel för att lösa problemen. Resultatet har blivit att ingen tagit fullt ansvar för att genomföra verkliga åtgärder. Viktigast är att införa fungerande prismekanismer t ex en tillräckligt hög koldioxidskatt, som helst bör införas samtidigt i alla länder.

Onsdag 27 augusti ägnade huvudsakligen åt vår mat och denna dag fanns ett jättetält med servering och försäljning av ekologiska och fair-tradevaror. Sanna Dufbäck, Naturskyddsföreningen i Skåne, talade om matens betydelse för hälsan och miljön.

Torsdag 28 augusti genomfördes bland annat en bussutflykt för att studera stadens invallningar på eftermiddagen. Karl-Erik Svensson, C4 teknik, visade Hammarlundsvallen, som på grund av

sättningar endast klarar ett vattenstånd på 2, 4 m. På grund av att vallen glidit i sidled vågar man inte höja den med samma teknik. En höjning bör i stället göras med rörsport vilket blir dyrt. Christer Neideman talade om konflikter mellan jordbruket och naturvården och visade Fredriksdalsviken, som exempel på ett planerat invallningsprojekt, som i stället blev naturreservat.

Politikerutfrågning i rådhusets sessionssal. Utfrågningen leddes av Katarina Pelin, miljöchef i Båstad. De politiska partierna ställde upp med sina ledande politiker: Fredrik Axelsson M, Pierre Månsson Fp, Sven Nilsson C, Stefan Edenborg Mp, Christina Borglund, Kd, Helene Fritzon S, Ruzica Stojanevic V, Berit Andersson KBF och Niclas Nilsson SD. Frågorna handlade bl a om hållbar utveckling, vatten och ekologisk mat. Politikerna fick slutligen tre minuter var för ett slutanförande.

Lördag 30 augusti ordnade vi ett föredrag om klimatförändringarna

Markku Rummukainen, Lunds Universitet och expert i FN:s klimatpanel, redogjorde för hur klimatförändringarna kommer att påverka oss. Jordens medeltemperatur har stigit 0,9 grader sedan förindustriell tid, men Sverige värms upp mer än genomsnittet. Havsnivån ökar just nu med 3 mm per år och havet försuras av den ökade koldioxidhalten. Markku konstaterade att vi väljer vår framtid: Antingen minskar vi gemensamt utsläppen så snabbt som möjligt så att vi klarar målet om högst 2 graders temperaturökning. Annars fortsätter uppvärmningen och temperaturökningen blir 4 grader eller mer (och ännu mer i Sverige). I värsta fall kan Kristianstad ligga på havsbotten likt Atlantis om några hundra år.

Havets dag arrangerades under lördagen av naturum Vattenriket vid Äspet i Åhus. Naturskyddsföreningen ledde två vandringar för att visa strandens flora.

Lunchvandringar torsdagarna 4, 11 och 18 september

I början av hösten fortsatte jag mina lunchvandringar i Kristianstad med temat Natur och skulptur. Skulpturerna i staden är ofta omgivna av ett stycke natur, som kan bidra till vår upplevelse av dem.

Vid centralsjukhusets huvudingång står två skulpturer på höga stenpelare. Vindarnas tempel med fyrkantiga skivor som rör sig i vinden har en neutral gräsmatta som botten. För flera av deltagarna var Musicerande änglar en överraskning: Vem tittar uppåt när man går in i eller ut från ett sjukhus? Blommorna nedanför är mer som hemma.

På Lasarettboulevarden finns Studie i diabas, en liten kompakt sten som många också passerar förbi utan att se, för den sticker knappt upp ur planteringen. För kontrastens skull gick vi sedan till den vräkiga Främmande frukter, i andra ändan av Gamla sjukhuset. De omges dessutom av utländska träd, plataner och kaukasisk vingnöt.

Bakom Barbacka står Salut som ett minne av Kristianstads tid som försvarsstad. Bakom skulpturen står i sin tur en robinia, ett träd med spetsiga taggar på kvistarna. På Kvarnens innergård vid restaurangen hittar vi slutligen den uppåtsträvande Ax, som heller inte många känner till. Vi undrar om vattnet får strömma runt kvarnstenarna ibland. Det kanske får räcka med illusionen från körsbärsträden när de blommar?

Karin Bergendal

Geologins dag vid Lägsta punkten lördagen 13 september

Magnus Thelaus, kvartärgeolog vid Högskolan Kristianstad, visade hur man en torvborr kan ta upp och undersöka jordprover från olika djup. Magnus berättade först om Hammarsjöns och Kristianstadstraktens historia efter senaste istiden. Därefter grävde han ett meterdjupt hål med spade så att torvborren kunde pressas ner genom de fuktigare och mjukare lagren nedanför. De två första meterlånga jordproven innehåll sammanpressad gyttja som mörknade från brunt till svart längre ner. Dessa organiska avlagringar har bildats av sediment på sjöbotten eller som brackvattengyttja i Litorinahavet för ca 7000 år sedan. Vid ca 3 m djup fanns ett ca 5 cm brett ljusare skikt med gyttja från Ancylussjön (ca 10500 år sedan). Därefter följde ca 30 cm gyttja som bildats under Yoldiaperioden, då Östersjön åter var ett saltvattenshav. Sedan övergick borrhavet plötsligt till en ljusgrå, smidig lera som bildats på djupt vatten i den Baltiska issjön, som upphörde för ca 11300 år sedan. Vattenytan var då mer än 50 m högre än idag.

Vi kunde alltså i borrhaven följa hur Lägsta punkten (och hela Kristianstadsslätten) började som sjöbotten under Baltiska issjön, när inlandsisen smälte bort. Sedan sjönk vattnet när issjön tömdes via Vänerområdet och salthalten höjdes (Yoldiahavet). När den mellansvenska jordskorpan fjädrade upp upphörde saltvattentillförseln och Ancylussjön bildades. Därefter kom saltvatten in genom Öresund och Bälten och Litorinahavet bildades som idag har övergått att bli "Östersjön". Nosabyviken, som var en del av Hammarsjön torrlades sedan genom invallning på 1860-talet.

Christer Neideman

Svampexkursion med Erik Heijbel söndagen 21 september

Vi träffas på parkeringen vid Naturum för att sedan köra ned till sågen vid Vittskövle. Väl där blir vi utskickade i markerna och får ca tre kvart på oss att samla in svamp som vi vill lära oss mer om. Någon lyckas hitta ett bestånd med kantarell som de snabbt förpassar till bilen. Erik går sedan igenom fynden och vi får lära oss att riskor ”blöder” när man bryter dem medan kremlor smulas sönder d.v.s. riskor rinner och kremlor är kruttorra. Vidare får vi se hur vissa soppor blir blå på undersidan när man drar med nageln vilket kan vara ett kännetecken när man ska skilja dem åt. Till de lite mer ovanliga fynden hör ett exemplar av rotsopp samt blomkålssvamp. Vi får lukta på rättikhätta och man förstår varför den fått sitt namn. Vi får även lukta på andra svampar varav några som man genast ångrar att man satte under näsan. Erik visar en svamp som alla borde lära sig, den lömska flugsvampen. Tyvärr händer det fortfarande att någon blir rejält sjuk eller t.o.m. får sätta livet till på grund av att de fått i sig av svampen. När vi gått igenom det mesta och det börjar regna ganska rejält så åker vi vidare till Degeberga hembygdspark. Vi passar på att fika under tak och regnet avtar så vi blir åter skickade ut i markerna. Denna gång förväntas vi hitta andra svampar eftersom det är en lövskog till skillnad från skogen vid sågen som är en torrare barrskog. Det växte gott om honungsskivling som i gamla svampböcker benämns som ätlig men på senare tid har klassats ned och Erik som tidigare ätit den gör inte det längre. Efter ett tag samlas vi åter och fynden läggs ut på det gamla kvarnhjulet vid kvarnen nere vid ån. Bland fynden syns bl.a. vargmjolk som man inte är riktigt säker på om det är en svamp eller ej. Här, liksom vid sågen hittas några fingersvampar. Den starkt illaluktande ”liksvampen” går inte att ta miste på. En svamp som är sällsynt i övriga Sverige men inte i Degeberga är den karakteristiska fjällsoppen. Många svampkännare åker långt för att få se denna svamp. När Erik gått igenom så gott som alla svampar så bryter vi upp och en del åker hem med lite ätbar svamp i korgen. Panerad stolt fjällskivling är inte så dumt.

Mikael Ulvholt

Vandring vid Döda byn söndagen 28 september

I de djupa skogarna i trakten av Mjönäs ligger Döda byn – en av många övergivna byar i norra delen av Kristianstad kommun. Det man ser idag är huvudsakligen torpruiner med rester av jordkällare och i bästa fall kvarstående fruktträd. Vi kan bara försöka föreställa oss allt liv och arbete som har utförts här.

Vi gick uppför den långa och branta backen till resterna av stugan där Kitta-Per bodde. Ett ovanligt stort stenröse berättar om mödan det varit att få fram åkerlappar att kunna odla. Det är avplanat upptill, som gjort för foror med ny sten till röset. Det blev också bekvämt för oss att äta matsäcken där.

För att komma till Döda byn följer man Skåneleden en bit. Man går då i kanten av ett av Skogsstyrelsen biotopskyddat område som kallas Helveteshålan, som består av en djup ravin. Stormknäckta granar som fallit ner i slutningen gör terrängen farlig att ta sig fram i. Ravinens mynning utgörs av ett kärr med stora alsocklar. Knotiga avenbokar och stengården bildar egendomliga mönster. I närheten såg vi en mycket gammal gran som borde räknas till en av Skånes allra tjockaste vad avser stammens omkrets.

Karin Bergendal

Strandbuss längs kusten söndagen 5 oktober

Bussutflykten var ett samarrangemang mellan naturum, Fågelklubben och Naturskyddsföreningen och leddes av Vattenrikets ekolog Karin Hernborg och Evert Valfridson och Christer Neideman från föreningarna. En nästan fullsatt buss startade från naturum mot första målet Juleboda. Vädret var idealiskt: varmt, soligt och pålandsvind. Vi studerade floran längs stranden och speciellt den sällsynta martornen, som idag har försvunnit från många lokaler. Fågelsträcket var bra och fågelskådarna skulle egentligen velat bli kvar här, där det är störst chans att se mycket sjöfågel. Men vi såg i alla fall förbisträckande vitkindade gäss, prutgäss, ejder och bläsänder under vandringen. Efter en kilometers promenad blev vi hämtade av bussen och fortsatte norrut mot Furuboda.

Efter fika vid Skeppsvägens parkering vandrade vi ner till stranden och söderut till Stockaboden. Vi gick därifrån inåt land för att se de stora öppna sandytor, som fortfarande finns i detta område. Karin berättade att detta område liksom Juleboda ingår i det nyligen utvidgade Frisebodareservatet, som förhoppningsvis snart vinner laga kraft.

Slutligen fortsatte vi till Kaptenens väg söder om Gropahålet, där Vattenriket sedan några år med lyckat resultat har restaurerat sandmarker, genom att röja bort tallar, bränna av gräs mm. Vi kunde konstatera att idag är igenväxningen ett större hot än sandflykten och att ingen ska vara rädd för att trampa i dynerna. Vi behöver större ytor med öppen sand för att gynna hotade arter som t ex sandbin och fältpiplärkor!

Christer Neideman

Vandring vid Djupadal/ Skinsagylet söndagen 19 oktober

15 deltagare (8 män och 7 kvinnor) trotsade regnet och vandrade i naturreservatet på Blekingesidan där det finns en vandringsled. Vi såg på diverse olika mossor, ormbunkar och träd. Ulla Berglund från Skogstyrelsen bidrog med sina kunskaper om nyckelarter dvs vissa svampar och mollusker. Ingen utsikt att tala om från Klövehall men en närboende berättade om vad vi skulle ha sett. Alla var nöjda och glada och Skinsagylet besågs med pors, brakved, klibbal m.m. och vi var våta utan att bada.

Barbro Ahlner

Lyktvandring vid Ekenabben onsdagen 29 oktober

Sussie Söderlundh organiserade kvällen. Elisabet Ekstam berättade om mystiska väsen som kan finnas i skogen. 160 deltagare fick delas in i två grupper för att genomföra vandringen.

Annandagjulvandring till Ekenabben fredagen 26 december

Christer Neideman inledde med att berätta lite om annandagjulpromenadens historia och en kort sammanfattning av år 2014, det varmaste år som uppmätts i Sverige och troligen också globalt. En rastande fjällvråk och en överflygande spillkråka sågs under tiden. Men när vandringen skulle börja lämnade Christer walk-over på grund av en stukad fot. Evert Valfridsson från NÖ Skånes Fågelklubb ledde i stället själva vandringen.

Ett fyrtiotal vandrare njöt av vackert väder och solsken – en sällsynthet denna höst. Den plötsliga kylan gjorde att isen börjat lägga sig och antalet blommande växter var litet: ca 5. Däremot hittade man hela 42 fågelarter under vandringen vilket är en rekordnotering, som dock delas med år 2009 och 2011. Vid återkomsten till naturum sågs till och med den sällsynta kungfiskaren!

Christer Neideman

NATURVÅRD

Gytorpsprojektet

Vårt samarbetsprojekt med kommunen fortsatte under året främst genom att Nils-Otto Nilsson engagerats för att göra kompletterande inventeringar. Vi hade en röjardag på våren och länsstyrelsen stod för röjning av alsly under hösten.

Ansvarsarter

Vi startade under året ett nytt lokalnaturvårdsprojekt (LONA) tillsammans med Kristianstads kommun och andra föreningar, som går ut på att inventera och skydda några av de arter som är speciella för kommunen t ex gullstånds och jättemöja.

Kristianstads Vattenrike

Föreningen har varit representerad i samrådsgruppen för naturvård i Biosfärområdet Kristianstads Vattenrike genom Christer Neideman och Agnetha Björklund.

Grundvattenråd för Kristianstadsslätten

Föreningen har varit representerad i rådet genom Anna Stenberg.

Vattenråd för Skräbeån, Ivösjökommittén och Immelngruppen

Föreningen har varit representerad i vattenrådet genom Barbo Ahlner och i kommittén genom Christer Neideman. Föreningen är representerad i Immelngruppen genom Ulrika Tollgren.

Österlens Vattenråd

Virginija Kulikauskaite har representerat föreningen i vattenrådet.

Helgeåns vattenråd

Agnetha Björklund representerar vår förening och Christer Neideman invaldes under året i vattenrådets styrelse.

Länsstyrelsens gåsgrupp för förvaltning av gäss och tranor på Kristianstadsslätten

Skördeskador har förebyggts genom att Göran Frisk varit ”skrämselkonsulent”. Man har också haft ”gåsåkrar” för att locka gåsflockarna från värdefulla grödor. För att minska tranornas skada på jordbruket under vårflyttningen ordnades även detta år en väl fungerande ”tranåker” vid Pulken. Föreningen har varit representerad i gruppen genom Christer Neideman.

Storkprojektet

Under vintern byggdes ett utsläppshägn i Hovby, där tre par storkar släpptes ut under våren. Det blev tyvärr ingen häckning i Hovby.

I Viby häckade två friflygande par som fick ut två flygga ungar. Dessa ungar ringmärktes och visades upp för intresserade den 14 juni. I Härnestad häckade tre friflygande par, som fick ut sju flygga ungar.

Utfodring av övervintrande örnar

En örnåtel har funnits vid Tosteberga under vintern. Utfodringen med strupar och lungor från Scan har skett två gånger i veckan från december till början av mars. Lars Jarnemo med familj skötte örnmatningen.

Flyttning av duvhökar

Länsstyrelsen gav detta år inga tillstånd för fångst av duvhök, varför vårt arbete med att flytta duvhökar nu avslutats.

INTERNET

Hemsidan

Vår nya hemsida i Wordpress startade i januari. Uppdateringen har därefter gjorts av Barbro Ahlner och Christer Neideman.

Sländan

Databasen har uppdaterats och innehåller nu foton av ca 1200 arter.

HANDLA MILJÖVÄNLIGT

Föreningens lokala Handla miljövänligt-grupp har förutom Klädbytdagen i april, som Sussie Söderlundh skrivit om, anordnat flera aktiviteter och undersökningar i anslutning till Miljövänliga veckan 27/9 – 5/10, som detta år hade temat Byt till eko.

Vi besökte de tretton livsmedelsbutikerna i kommunen för att se vilket ekologiskt utbud de hade av kaffe, kött och mjölkvaror samt olika frukter enligt en lista som riksföreningen tillhandahöll. Coop Galleria Boulevard, Coop Åhus samt ICA Kvantum Åhus var i topp, men även många affärer både i stan och på landsbygden sålde betydligt mer ekologiskt än förra året. Vi lade in ett medborgarförslag till kommunen om 100% ekologisk frukt i förskolorna, med anledning av att vi funnit att det bara var några få förskolor som regelbundet serverade barnen ekologisk frukt. Vi besökte också några lärarrum i grundskolan där vi bjöd på ekologisk fika. Niondeklasserna i Tollarps skola fick en lektion om varför det är så viktigt att välja ekologiskt. På inbjudan av Mormonkyrkan i Kristianstad berättade vi för några av medlemmarna om Naturskyddsföreningens ekologiska livsmedelsprofil.

Vi gjorde dessutom en utställning med temat "Byt till eko" som stod på Barbacka och stadsbiblioteket i Kristianstad under hela miljövänliga veckan.

Karin Bergendal

SAMRÅD; REMISSER MM

Styrelsen har haft en remissgrupp bestående av Christer Neideman, Barbro Ahlner, Agnetha Björklund, Lars Jonsson, och Anders Sigfridsson.

STYRELSEMÖTEN

Styrelsen har sammanträtt den 16 januari, 26 februari, 24 mars (konstituerande möte), 24 april, 21 maj, 12 juni, 9 september, 8 oktober och 20 november.

NATURSKYDDSFÖRENINGEN I SKÅNE

Karin Bergendal är ledamot i länsförbundets styrelse.

Karin Bergendal och Anders Sigfridsson deltog på länsförbundets kretsrad 2/3 och Karin Bergendal och Ingegerd Ljungberg på kretsradet 2/11.

För styrelsen

Kristianstad den 1 mars 2015

Christer Neideman

Anders Sigfridsson

Ordförande

Sekreterare